

Datum: 06.04.2020

Medij: Dnevnik

Rubrika: Sport

Autori: Kristina Bugarski

Teme: Ognjen Stojanović; Triatlon

Naslov: Mauricijus mi je nova baza

Napomena:

Površina: 653

Strana: 22

ИНТЕРВЈУ

ОГЊЕН СТОЈАНОВИЋ, НАЈБОЉИ ТРИЈАТЛОНАЦ СРБИЈЕ

Маурицијус ми је нова база

Као и свим спортистима широм света, пандемија коронавируса пореметила је планове и најбољем тријатлонцу Србије Огњену Стојановићу. Овај Новосађанин одлично је почео сезону, најпре победио на трци Азијског купа у Индији, а потом је освојио и треће место на Афричком купу на Маурицијусу. На тај начин, успео је да обезбеди битне поене за ква-

Трчање у пољима трске

С обзиром на то да је уведен 24-часовни карантин, Огњен се снашао за тренинге у апартману, али има срећу да му је дозвољено и да трчи напољу.

– Постоје поља трске на којима успевам да радим тренинге трчања јер уопште нема људи, тако да не угрожавам ни себе, ни друге. Покушао сам да купим тренажни бицикл, али то је била немогућа мисија, сви су распродати јер нико не сме да вози напољу. С пливањем и трчањем, међутим, уопште није велики проблем. Ако бих бирао две дисциплине од три, увек бих изабрао пливање и трчање – рекао је Стојановић.

лификациони процес за Олимпијске игре у Токију, што му је главни циљ. С обзиром на то да је највећи спортски догађај одложен за следећу годину, планови су му се мало променили, али фокус је остао исти – обезбедити карту за Јапан и постати први тријатлонац из Србије на Олимпијским играма. За сада, због коронавируса 30-годишњи Стојановић остао је на Маурицијусу.

● **Како је дошло до тога да одлучите да останете на том острву?**

– Имао сам лет за Србију дан после трке, али због уведених

Огњен Стојановић има солидне услове за рад на Маурицијусу

возим и трчим. Код куће бих морао у изолацију, базени су затворени и не бих могао да трчим напољу две седмице, које су после продужене на четири – објаснио је Огњен.

● **Каква је сада ситуација на Маурицијусу с обзиром на то да су, само дан после одлуке да останете, и тамо потврђена прва три случаја коронавируса?**

– Већ после два дана од појаве вируса, уведена је 24-часовна изолација за све у периоду од четири седмице. Нашо сам се у веома неповољној ситуацији. Светлан сам био да вирус мора кад–тад да стигне и на ово острво, али искрено сам веровао да ће ме-

метара, што је недовољно, али с обзиром на то да у свету само мали проценат спортиста има услове за пливање, не буним се. Могу да одрадим солидне тренинге и најбитније је то што могу да чувам осећај за воду, јер пар седмица без

ло да буду одржане. Ипак, то је тренутно најмањи проблем. Лако ћу се вратити на тај ниво, јер тело све памти и ако се одржава каква-таква форма у току ванредне ситуације, неће бити велики проблем одрадити један тренажни период када прође све. То би требало да ми омогући повратак у топ-форму у којој сам био до недавно. Пуно ми значи то што одржавам пливачки ниво, на којем сам пуно радио и доста га поправио ове и претходне зиме.

● **Да ли се зна како ће се наставити процес квалификација за Олимпијске игре у Токију?**

– Можда је ова ситуација и повољна, јер би квалификациони период требало да се продужи. Тренутно сам други на листи с које у Токио иде само један такмичар. Румун је испред мене и моја шанса је да се он квалификује преко друге листе, за чега има шансу. С тога ми одговара да буде још трка пре него што се потврди све. У овом моменту, међутим, не зна се много. Мислим да ће проћи бар месец или два пре него што Светска тријатлонска унија донесе прецизне услове квалификација, јер је, пре свега, неопходно да буде познато то када ће се наставити трке.

● **Из ваше визиуре да ли је, макар оквирно, познато колико бисте још могли да останете на Маурицијусу?**

– Верујем да ћу овде бити до краја априла, ако се не про-

Пар сати испред продавнице

Стојановић се осврнуо и на то какве су мере уведене током пандемије коронавируса на Маурицијусу.

– Проблем је настао због затварања прехранбених продавница и то без претходне најаве, али, на срећу, неколико их је о даље радило „на црно“. Успели смо такп да набавимо храну, иначе би буквално пар дана гладовали јер нисмо имали залихе. Уведене су веома строге и, у исто време, чудне мере, јер постоји доста сиромашних људи који сигурно немају храну за недељу дана унапред. Пре неки дан су отворене радње и настао је прави хаос, по пар сати се чека испред њих и по абecedном реду су распоређени људи по данима у недељи – описао је Стојановић.

пливања, значи и пар месеци тренинга да би се вратио на пређашњи ниво и то у најбољем случају, јер је пливање веома специфично.

● **Како изгледају Ваши тренинзи у оваквим условима?**

– Пливам и трчим практично сваки дан и радим вежбе у апартману, тако да се мањевише тренинг свео на ту рутину. Клима је веома специфична, тропска је и сваки дан је око тридесетак степени, уз влажност ваздуха од око 85 посто. То су доста тежки услови за вежбање, јер сам већ после 15 минута лаганог трчања попутоно мокар, али та адаптација ће значити доста за трке у сличним условима.

● **Одлично сте почели сезону, а сада је уследила принудна пауза. Како вам је пала читава ситуација с обзиром на то да сте рекли да сте спремнији него икад?**

– Као и многе, и мене је затекло све ово, јер сам заиста спреман за трке које је треба-

дужи лоша ситуација. Свакако је то ван моје моћи, тако да се не замарам превише размишљањем на ту тему. Фокусиран сам на одржавање тренажног процеса, какав год он био и идем дан по дан, прилагођавајући детаље тренинга тренутној ситуацији. Верујем да је неопходно да спортисти не клону духом, вољом и мотивацијом, већ да наставе да раде на себи. Један дан сам трчао у круг у дворишту које нема ни 100 метара, обилазши ни сам не знам колико кругова, пре него што ми је полицајац рекао да ми неће правити проблем ако трчим у пољима трске. Менталитет нас спортиста је такав да, чак и када смо сатерани у ћошак, пронаћићемо начин да одрадимо тренинг. То је једини здрав приступ у овој ситуацији. Било какав рад нас одржава ментално јаким, јер је целодневна летаргија веома опасан чинилац за психичко стање – закључио је Огњен Стојановић.

Кристина Бугарски

Пливачки тренинг у (пре)малом базену

мера у нашој земљи, чекало ме је две седмице изолације. На острву још увек није био ниједан случај вируса и, после доста размишљања и сагледавања ризика, одлучио сам да останем, јер мислим да ће ми то бити добро за тренинг, односно да ћу имати могућности да пливам,

ре бити блаже, барем у почетку. Тренирао сам нормално док нису увели забрану. Од тада не могу да возим бицикл напољу, али на срећу, зграда у којој се налази апартман у којем боравимо жена и ја, има мали базен где пливам сваки дан. Дуг је само неких 12-13

